

MINISTER FINANSÓW

FN/IB/0602/57-3/0LT/MB7-5519/2008 / 949

Warszawa, dnia 29 maja 2008 r.

Pan
Bogdan Borusewicz
Marszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

Nawiązując do oświadczenia złożonego przez Panią Senator Dorotę Arciszewską – Mielewczyk podczas 10 posiedzenia Senatu RP w dniu 24 kwietnia 2008 roku, dotyczącego aktualnej sytuacji w sprawie upadłości Banku Staropolskiego, przesłanego przy piśmie z dnia 30 kwietnia 2008 r., sygn. DSPA 4404-37/08, uprzejmie przekazuję następujące wyjaśnienia.

Sprawa upadłości Banku Staropolskiego była przedmiotem oświadczenia Pani Senator Doroty Arciszewskiej – Mielewczyk, złożonego podczas 29 posiedzenia Senatu w dniu 15 marca 2007 r. Pragnę poinformować, że Ministerstwo Finansów w odpowiedzi na ww. oświadczenie Pani Senator, przedstawiło szczegółowe wyjaśnienia w piśmie z dnia 27 kwietnia 2007 r. do Marszałka Senatu Rzeczypospolitej Polskiej (Nr pisma FN/KMC/MB7-4665/2007). W związku z powyższym chciałabym przytoczyć poniżej podstawowe informacje dotyczące upadłości Banku Staropolskiego - w oparciu o dane uzyskane od Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego i Prezesa Bankowego Funduszu Gwarancyjnego - przekazane przez Ministerstwo Finansów w piśmie z dnia 27 kwietnia 2007 r.

Postępowanie upadłościowe Banku Staropolskiego SA prowadzone jest na podstawie przepisów rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe oraz ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe.

Upadłość Banku Staropolskiego SA została ogłoszona na mocy postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z dnia 11 lutego 2000 r. Powyższe postanowienie uprawomocniło się w dniu 19 lutego 2000 r. Postępowanie upadłościowe banku zgodnie z przepisami prawa prowadzone jest przez syndyka masy upadłości pod nadzorem sędziego-komisarza.

Wyплаты środków gwarantowanych dla deponentów Banku Staropolskiego SA zostały przeprowadzone przez syndyka masy upadłości Banku, a następnie były kontynuowane bezpośrednio przez Biuro Bankowego Funduszu Gwarancyjnego. Do odbioru środków w

łącznej kwocie 626 mln zł uprawnionych było 148 tys. osób. W dniu 11 lutego 2005 r., w związku z upływem terminu przedawnienia roszczeń wobec Bankowego Funduszu Gwarancyjnego, Fundusz zaprzestał dokonywania wypłat środków gwarantowanych dla deponentów Banku.

Spośród wszystkich klientów Banku Staropolskiego SA, roszczenia do Banku około 40 tys. osób nie zostały zaspokojone w całości lub częściowo. Łączna wartość niezaspokojonych wierzytelności stanowi kwotę ok. 156 mln zł i dotyczy tych przypadków, w których osoby te nie spełniały warunków deponenta w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym, bądź których wierzytelności do Banku Staropolskiego SA przekraczały limit środków gwarantowanych ustalony w art. 23 ustawy o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym.

W latach 2001 – 2005 sąd ogłosił cztery przetargi na nabycie przedsiębiorstwa Banku Staropolskiego SA przez inne banki, które nie zostały rozstrzygnięte:

- do pierwszego przetargu ogłoszonego 19 marca 2001 r. przystąpił tylko Invest Bank SA, jednak z uwagi na brak zgodności oferty z warunkami nabycia, przetarg postanowieniem sądu został unieważniony,
- do drugiego przetargu ogłoszonego 11 września 2002 r. nie przystąpił żaden z banków,
- trzeci przetarg ogłoszony w listopadzie 2003 r., został odwołany przez sąd po kilku dniach od daty jego ogłoszenia,
- do czwartego przetargu ogłoszonego w marcu 2005 r. jako jedyny przystąpił Invest Bank SA. Sąd stwierdzając niezgodność oferty z warunkami nabycia banku, odmówił przyjęcia oferty Invest Banku SA. Bank złożył zażalenie na to postanowienie sądu, które orzeczeniem z 9 lutego 2006r. zostało oddalone.

Do decyzji sądu należy określenie dalszego postępowania w sprawie. Sąd może zobowiązać syndyka do organizacji kolejnego przetargu lub też zdecydować o sprzedaży poszczególnych składników majątku banku.

W przypadku sprzedaży banku w upadłości innemu bankowi, oszczędności zgromadzone przez klientów w Banku Staropolskim SA (pomniejszone o kwotę wypłaconych gwarancji z BFG) zostaną wypłacone przez nabywcę. Jeśli sprzedaż banku w upadłości nie dojdzie do skutku, nastąpi sprzedaż poszczególnych składników masy majątkowej banku. Zaspokajanie wierzycieli Banku Staropolskiego SA w upadłości nastąpi wówczas w kolejności ustalonej w Rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. Prawo upadłościowe oraz w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe.

W chwili obecnej działania syndyka masy upadłości, jak i sędziego-komisarza postępowania upadłościowego Banku Staropolskiego S.A., zmierzają do sprzedaży przedsiębiorstwa bankowego, co z punktu widzenia interesów klientów tego banku jest najkorzystniejsze.

Odnosnie kwestii wiarygodności pana Stanisława Pawlikowskiego, należącego do grupy poszkodowanych klientów, należy stwierdzić, zgodnie z informacją Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, iż dwukrotnie w 2002 roku oraz w 2003 roku p. Pawlikowski uzyskał od Generalnego Inspektoratu Nadzoru Bankowego (instytucji wykonującej wówczas kompetencje nadzorcze nad działalnością banków) wyczerpujące informacje na temat możliwości odzyskania środków ulokowanych w Banku Staropolskim S.A. Nadzór bankowy wskazał, iż nie ma możliwości spowodowania przyspieszenia procedur upadłościowych banku, gdyż zgodnie z przepisami prawa jego rola w tym postępowaniu ograniczona jest do wydawania opinii dla sądu w zakresie warunków nabycia banku w upadłości przez inne banki oraz na temat ofert przedstawianych sądowi na nabycie banku w upadłości.

Jak podkreślono w opinii Komisji Nadzoru Finansowego za prawidłowe zarządzanie bankiem odpowiedzialny jest jego zarząd, którego działania podlegają nadzorowi rady nadzorczej powołanej przez właścicieli banku. Nadzór bankowy nie uczestniczy w żaden sposób w procesie zarządzania bankiem, jego rola ogranicza się do badania, czy banki w swojej działalności przestrzegają przepisów prawa i czy nie podejmują nadmiernego ryzyka, które stanowić mogłoby zagrożenie dla środków zgromadzonych na rachunkach bankowych. W przypadku stwierdzenia nieprawidłowości w działalności banku, ustawa Prawo bankowe daje Komisji Nadzoru Bankowego (obecnie Komisji Nadzoru Finansowego) uprawnienia do zastosowania odpowiednich sankcji i działań nadzorczych, przy czym przepisy prawa w sposób jednoznaczny precyzują przesłanki, których wystąpienie upoważnia nadzór bankowy do podjęcia interwencji.

Sprawa przyczyn powstania strat w Banku Staropolskim SA oraz ustalenia osób odpowiedzialnych za ich powstanie była wyjaśniana przez Prokuraturę. Postępowanie w tej sprawie zakończone zostało sporządzeniem aktu oskarżenia - Prokuratura postawiła zarzuty dziewięciu osobom, w tym ośmiu członkom zarządu oraz przewodniczącemu rady nadzorczej banku. We wrześniu 2005 r. przed Sądem Rejonowym w Poznaniu rozpoczął się proces, w którym członkowie władz banku z lat 1993-1999 zostali oskarżeni o spowodowanie strat w wysokości 560 mln zł. Resort finansów nie dysponuje aktualnymi informacjami odnośnie biegu, bądź rezultatów zakończenia sprawy pod sygnaturą Ap II Ds. 2/02, toczącej się przed Sądem Rejonowym w Poznaniu. Jednocześnie pragnę wskazać, że Sekretarz Stanu, Szef Gabinetu Politycznego Prezesa Rady Ministrów, Pan Sławomir Nowak, przekazał do wiadomości Ministerstwa Finansów pismo skierowane do Ministra Sprawiedliwości, Pana

Zbigniewa Ćwiąkalskiego, w związku z wystąpieniem Pani Senator do Prezesa Rady Ministrów, Pana Donalda Tuska, w dniu 22 kwietnia 2008 r., dotyczącym sprawy upadku Banku Staropolskiego. W świetle poczynionych ustaleń odpowiedź w zakresie przedmiotowych kwestii, poruszonych przez Panią Senator, zostanie udzielona przez Ministra Sprawiedliwości.

Odnosząc się do pytania dotyczącego działań na rzecz poszkodowanych wierzycieli Banku Staropolskiego, należy stwierdzić, zgodnie z przedstawionymi wyżej wyjaśnieniami, iż procedury przeprowadzania postępowania upadłościowego są ściśle unormowane i Minister Finansów, jak również Rząd RP, nie ma możliwości interwencji, czy wpływu na odzyskanie środków pieniężnych, poza trybem postępowania upadłościowego określonym przepisami prawa.

Pragnę poinformować jednocześnie, że w dniu 26 lutego 2008 r. został opublikowany przez sędziego-komisarza nadzorującego postępowanie upadłościowe Banku Staropolskiego SA komunikat w dzienniku „Rzeczpospolita” o ogłoszeniu kolejnego przetargu na nabycie przedsiębiorstwa bankowego w upadłości. Zainteresowane tą inwestycją banki, mogą w terminie, określonym przez sąd, tj. cztery miesiące od daty opublikowania ogłoszenia o przetargu – składać oferty nabycia przedsiębiorstwa banku w upadłości. Jak wynika z doniesień prasowych (Puls Biznesu z dnia 23 maja br.), ofertę nabycia przedsiębiorstwa bankowego Banku Staropolskiego SA zamierza złożyć Invest Bank SA w odpowiedzi na ogłoszenie przetargu.

Z poważaniem

Z upoważnienia Ministra Finansów
PODSEKRETARZ STANU
K. Zoidel Kurowska
Katarzyna Zoidel-Kurowska

Do wiadomości:

1. Departament Spraw Parlamentarnych w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
2. Biuro Ministra – w miejscu
3. sps.interpelacje@sejm.gov.pl